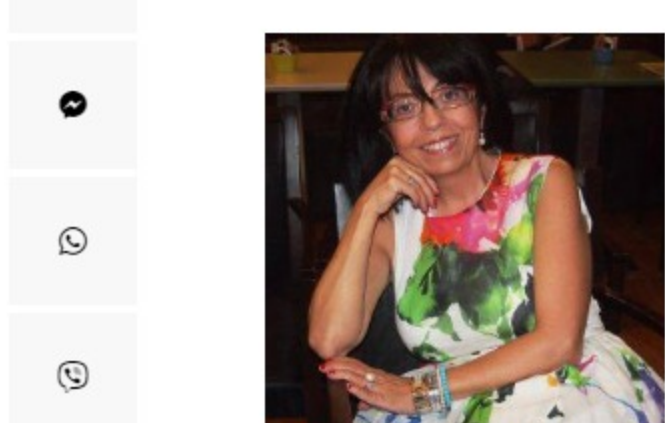

Η Αγγελική Καστρινέλλη γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Έζησε τα παιδικά της χρόνια στην Απειράνθο της Νάξου όπου αγάπησε την τέχνη.

Μετά το πτυχίο της από τη Γεωπονική Σχολή Αθηνών, φοίτησε στο τμήμα σκηνοθεσίας της σχολής κινηματογράφου της Ευγενίας Χατζίκου. Ακολούθησαν οι σπουδές της στη φωτογραφία στον ΑΚΤΟ και στον Φωτογραφικό Κύκλο με δάσκαλο τον Πλάτωνα Ριβέλλη. Από το 2016 είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στην Εικαστική Θεραπεία (ART THERAPY).

Συνέντευξη στη ΓΙΟΥΛΙΑ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

Μέχρι σήμερα έχει κάνει δέκα ατομικές φωτογραφικές εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Σύρο και Χανιά και έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές.

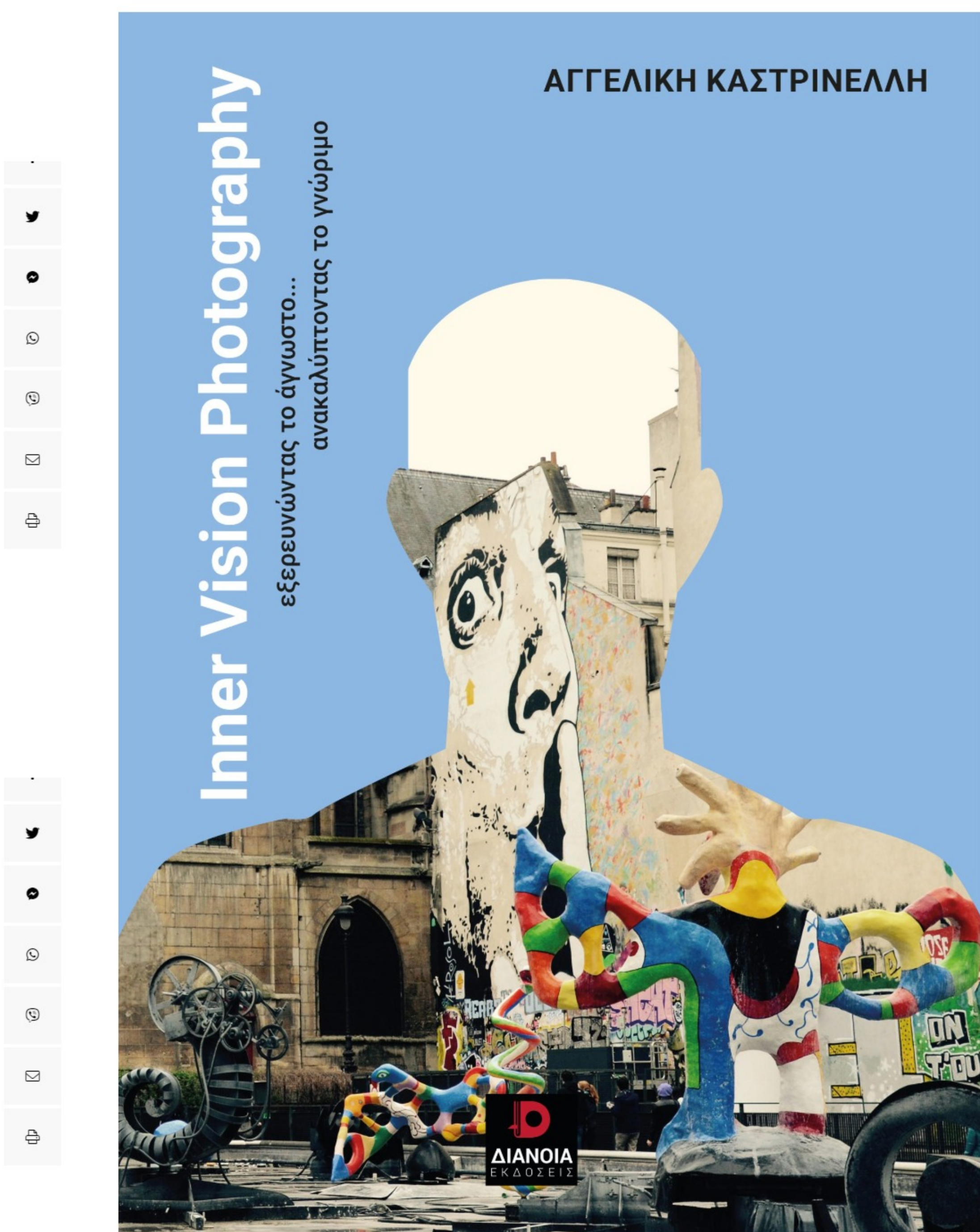
Δουλειά της έχει δημοσιευτεί σε φωτογραφικά, λογοτεχνικά και μουσικά περιοδικά.

Έχει εκδώσει άλλα τέσσερα βιβλία στα οποία συνδυάζει τη φωτογραφία με τον λόγο: «7 days in Morocco Η κρυμμένη ομορφιά των ανατροπών» (2020), «Phantasmata», σε συνεργασία με τον Βασίλη Οικονόμου (2019), «Μια βόλτα μόνον» (2012), «4 εποχές και μία Πέμπτη» (2006).

Συνεργάζεται με καλλιτέχνες από το χώρο της μουσικής, του θεάτρου και του σύγχρονου χορού (δι)ερευνώντας τις δυνατότητες σύμπραξης της φωτογραφίας με άλλες τέχνες.

Το 2017 δημιούργησε τη μέθοδο INNER VISION Photography την οποία και εφαρμόζει σε ατομικά και ομαδικά Workshops σε όλη την Ελλάδα.

- Το νέο σας βιβλίο «Inner Vision Photography» είναι αφιερωμένο πρωτίστως στον αναγνώστη τον σκεπτόμενο τον στοχαστή και τον αναζητητή άνθρωπο γενικότερα. Τι είναι αυτό που πιστεύετε ότι χαρακτηρίζει το βιβλίο σας και γιατί κάποιος να το επιλέξει;

Τίτλος βιβλίου : Inner Vision Photography Συγγραφέας Αγγελική Καστρινέλλη Εκδόσεις Διάνοια

Το βιβλίο το έχω αφιερώσει σε όσους αγαπούν την εξερεύνηση και τις ανακαλύψεις και σε όλους όσους εμπλουτίζουν τον κόσμο με τα δώρα της μοναδικότητάς τους καθώς πιστεύω ότι η ανάδειξη αυτής της μοναδικότητας είναι η μεγαλύτερη προσφορά μας στον κόσμο. Σε αυτή την ανάδειξη έρχεται να συμβάλει η μέθοδος «Inner Vision Photography». Το ιδιαίτερο στοιχείο αυτής της μεθόδου προσωπικής ανάπτυξης είναι ότι η διαδρομή που προτείνει γίνεται μέσω της τέχνης και αυτό εμφανίζει, μετά τη γνώμη μου κι ένα άλλο μεγάλο πλεονέκτημα. Το ότι δηλαδή, παράλληλα με τη μεταποίηση των βιωμάτων, των αυτό-περιοριστικών σκέψεων και των συναισθημάτων που μας μπλοκάρουν, αφυπνίζει και τη δημιουργική μας δύναμη, ωθώντας μας στην έκφραση των ταλέντων, των δεξιοτήτων και της μοναδικότητάς μας. Επιπλέον επειδή η δημιουργική διαδικασία της τέχνης συμβαίνει μέσα σε ένα κλίμα χαράς, ελαφρότητας και παιχνιδιού, καλώντας μας να γίνουμε Homo Ludens, («παίζοντες άνθρωποι» δηλαδή), μας προσφέρει ένα πολύ ισχυρό ελιξίριο, ιδιαίτερα αναζωογονητικό, πιστεύω, στην ιδιόμορφη εποχή που ζούμε!

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

24/01/2023 23:10

Χανιά: Αρχαίο ανάκτορο στον Λόφο Καστέλι αποκάλυψε η ανασκαφή

- Πείτε μας κάποια πράγματα από την εμπειρία σας μέσα από τα workshops : πώς αντιμετωπίζουν οι συμμετέχοντες σε αυτά τον εαυτό τους μέσα από τον φακό, τι αλλάζει;

Η πρώτη μεγάλη έκπληξη που βιώνουν οι συμμετέχοντες είναι το πόσα πράγματα λένε οι φωτογραφίες τους για κεινούς, ερήμην των δικών τους προθέσεων. Κι αυτό συμβαίνει καθώς η διαδικασία της φωτογράφισης είναι περισσότερο μια διαλογιστική παρά μια νοητική διαδικασία (τουλάχιστον όπως εμείς τη βιώνουμε στο συγκεκριμένο σεμινάριο) κι έτσι το ασυνείδητο παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο, φέρνοντας στην επιφάνεια σκέψεις, ιδέες, συναισθήματα και βιώματα που μας στοιχειώνουν ή που έχουμε κρύψει βαθιά. Μετά, με την πολυήμερη συνδρομή της Art Therapy, δημιουργούμε, μέσω συγκεκριμένων ασκήσεων και τεχνασμάτων, τις κατάλληλες εικόνες για «διορθωτικές» εμπειρίες. Επίσης η ελαφρότητα και το χιούμορ καθώς και η αίσθηση του παιχνιδιού που κυριαρχεί στις ομάδες βοηθά σημαντικά στην ελεύθερη έκφραση και το μοίρασμα των σκέψεων και των συναισθημάτων, υποβοηθώντας έτσι την ανακάλυψη βαθύτερων και πιο ουσιαστικών πραγμάτων.

- Για ποιο λόγο πιστεύετε ότι είναι σημαντικό να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του; Σε τι θα τον βοηθήσει στην καθημερινότητά του;

Η ερώτησή σας μου δίνει την ευκαιρία να διευκρινίσω κάτι που για μένα είναι πολύ σημαντικό. Η αυτογνωσία δεν είναι αυτοσκοπός και κυρίως δεν είναι μέσο για επίδειξη πνευματικής ανωτερότητας. Η αυτογνωσία μας βοηθά να γνωρίσουμε με τον εαυτό μας, να τον αποδεχτούμε και να τον αγαπήσουμε. Χρειαζόμαστε τον εαυτό μας σύμμαχο για να ζούμε μια όμορφη και δημιουργική καθημερινότητα. Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι ο εαυτός μας είναι το μόνον που να πραγματικά έχουμε, όλα τα άλλα είναι αβέβια και ρευστά. Μια άλλη πολύ σημαντική απόρροια της αυτογνωσίας είναι η καλλιέργεια της ενσυναίσθησης που φέρει με τη σειρά της την αρμονική συνύπαρξη και τον κλίμα της αγάπης στις σχέσεις μας με τους άλλους.

- Ας πάμε τώρα στη δική σας προσωπική διαδρομή κυρία Καστρινέλλη. Εσείς για ποιο λόγο αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη φωτογραφία; Ποιο υπήρξε το βασικό ερέθισμα που σας ώθησε προς αυτή την κατεύθυνση;

Η φωτογραφία μπήκε στη ζωή μου στην εφηβεία. Όπως γράφω και στο βιβλίο, ένα δώρο της Θεάς Σόνιας, μια απλή φωτογραφική μηχανή εκείνης της εποχής, Kodak Instamatic, ήταν το αρχικό ερέθισμα που μου γέννησε την περιέργεια να δω το περιβάλλον μου μέσα από ένα απειροελάχιστο παραλληλόγραμμο παραθυράκι. Κι αυτό ήταν.. η μαγεία της φωτογραφικής τέχνης μπήκε στη ζωή μου και δεν έχει βγει μέχρι και σήμερα.

Αυτό όμως που θεωρώ σημαντικό να αναφέρω είναι ότι για μένα η φωτογραφία λειτουργήσε εξ αρχής «θεραπευτικά» καθώς με βοήθησε να ξεπεράσω τον φόβο μου για τον έξω κόσμο και την απειλή που ένιωθα όταν βρισκόμουν μακριά από το οικείο περιβάλλον του δωματίου μου. Κι ίσως αυτή η βοήθεια που προσωπικά με οδήγησε σε μια μεγάλη απελευθέρωση να ήταν και το ασυνείδητο κίνητρο που με οδήγησε στο «Inner Vision Photography», καθώς πάντα είχα τη διάθεση να μοιράζομαι με τους άλλους τα πράγματα που είχαν βοηθήσει κι εμένα.

- Τι σημαίνει, λοιπόν, για εσάς η φωτογραφία; Πως θα την ορίζατε; Πέραν του ότι είναι μια τέχνη μέσα από την οποία εκφραστήκατε και την οποία τώρα διδάσκετε και στους άλλους.

Φωτογραφία για μένα σημαίνει έναν διαφορετικό τρόπο να βλέπεις τον κόσμο. Πιο δημιουργικό, πιο βαθύ, πιο ουσιαστικό. Με βλέμμα αφηρημένο, ευαίσθητο, έτοιμο να σου αποκαλύψει την άορατη πλευρά του, εκείνη που μένει συχνά κρυμμένη από το μηχανοποιημένο βλέμμα της συνήθειας. Κι όλα αυτά συμβαίνουν γιατί η φωτογραφία μας βοηθά να καλλιεργήσουμε τον παρατηρητικό μας εαυτό. Το μέρος δηλαδή εκείνο του εαυτού μας που απλώς παρατηρεί, δεν κρίνει. Το μέρος του εαυτού μας που επιλέγει την αποδοχή αντί για την σύγκρουση με την κάθε πραγματικότητα της που μοιάζει να είναι διαφορετική από τη δική μας. Ο παρατηρητικός μας εαυτός είναι αυτός που κρατά στα χέρια του το κλειδί που θα μας ανοίξει την πόρτα της χαράς και της δημιουργίας.